

MEDVĚŠDĀ• HISTORKY Z TĀ•BORA - I.

ĀĀEtrtek, 23 Ā•ervenec 2009

"JeštĀĀĀe jedu domĀ, tady je to tábor plnej hippiesákĀ", oddechl si s úlevou MedvĀd, kdyĀĀ vylóĀil naše obrovské auto, po stĀ™echu naloĀĀené vĀcemi, bez kterých se rozhodĀ nemĀĀĀu týden obejít - v jednom levném ubytova zaĀ™ízení turistického typu, kousek od B. Sedl do auta a odfrĀ•el vydĀlĀvat. MnĀĀ hippiesáci nevdĀ a tak jsem ráda zĀstala a nasbírala tak spoustu záĀitkĀ, o které se teĀ s vámi mĀĀĀu podĀlit.

ZáĀitek první: Homolkovi Homolkovic poĀ•etná rodina zaujala na první pohled. Tatík, nápadĀĀ postiĀĀený, s bradavicen celém tĀle a podivným zpĀsobem mluvy a chĀze, matka-buran-generál, jinak pĀ™esná kopie Heduš Homolkové. "Vypadni prcku, tady sedim já", Ā™ekla Mojtovi, kdyĀĀ si sednul u jídla na ĀĀidli vedle svého kamaráda Honzíka, jednoho z Homolkových potomkĀ. "Fíha," Ā™ekla jsem si tenkrát, "to bude výĀĀivné." A také ĀĀe bylo. Zbytek Homolkovic rodinky tvĀ dĀda - pomĀrnĀ otylý flegmatik, kterému táhlo na šestý kĀ™íĀĀek, a ĀtyĀ™i dĀti v rozmezí 1 - 13 let. DĀda byl sy dĀcka byla bájeĀná - aĀ se nechce vĀĀ™it, ĀĀe vzešla z tĀch dvou typĀ. No nic, tak to byl krátký úvod a teĀ ter pĀ™íbĀh: Dva dny po pĀ™íjezdu pĀ™íbĀhla devítiletá L., ĀĀe ji tatík Homolka osahával mezi nohama a nabízel jí 20 KĀ• pĀjde na záchod. PĀ™ijela policie a odvezla si L. a její maminku do B. na výslech, Homolku nechali v chatce. Druhý den ráno pĀ™ijeli znovu, odvezli všechny, co k tomu mĀli co Ā™íct (ukázalo se, ĀĀe L. nebyla jediná) a úchyla opĀt nechali v táboĀ™e. Takto se to opakovalo ještĀ kolikrát - L. a její rodina strávila polovinu dovolené v B. na policejní stanici a ještĀ za mĀsíc se budou muset štrchat kamsi do horoucích pekel, aby psycholoĀĀka mohla sledovat eLin psychický vývoj v delším Āasovém úseku - Homolku oproti tomu vyslechli dvakrát a pak ho nechali být. Prý ĀĀe je to nemocný ĀlovĀk a je tĀ™eba s ním jednat opatrnĀ, aby si tĀ™eba nĀco neudĀlal ("a navíc s takovou m chápejte, také to nemá lehké" sdĀloval mi státní zástupce). VlastnĀ se nic nestalo, nikoho nezamordovali, nikoho neznásilnili a tak to policie uzavĀ™ela. ChtĀli jsme alespoĀ, aby se Homolkovi sbalili a odjeli, ale oni se odmítali hnout. ĀĀe uĀ to mají zapláceno. Pan MroĀĀ, provozovatel levného ubytovacího zaĀ™ízení turistického typu, který provozuje ješ podobné zaĀ™ízení na horách, jim nabídl, ĀĀe je pĀ™eveze na své náklady na hory, ale Homolkovi odmítli s tím, ĀĀe v tom druhém zaĀ™ízení se nevaĀ™í... a navíc oni uĀ si tady zvykli líbit se jim tu. A tak i my jsme si zvykli ĀĀit vedle pedofila a po se s ním ráno, v poledne a veĀer u jídla. Jediné, co by mne zajímalo, a co se asi nikdy nedozvím je, jestli si psychologové alespoĀ trochu proklepli Homolkovic dĀti - speciálnĀ tu 13 letou a 9 letou holĀiĀku. Myslím si totiĀĀ, ĀĀe se nĀco podobnĀ nestalo Homolkovým poprvé - ještĀ neĀĀ se totiĀĀ zavolala policie, Ā™ešili jsme to s Heduš a její okamĀĀitá reakce byla: "Nevolejte policii, já mu domluví, já ho zmlátím." ĀĀádné pĀ™ekvapení, pohoršení, údiv, ĀĀádné zkoumání, jestli si to L. náhodou nevymyslela (coĀĀ by bylo asi to první, co by mne napadlo, kdyby mi nĀĀací cizí lidé tvrdili, ĀĀe mĀĀ manĀel je pedofil.) Nic. TakĀĀe hádám, ĀĀe ví. MedvĀd, kdyĀĀ jsem mu to do telefonu líĀila, t zbrunátnĀl a zaĀal obvolávat policii a provĀĀ™ovat jejich postupy, pak volal státnímu zástupci, aby mu pĀ™ipomnĀl, za jaky podmínek je moĀĀno vzít ĀlovĀka do vazby (coĀĀ byl ten dĀvod, proĀ za mnou pak státní zástupce zašel a vysvĀtloval mi, ĀĀe nás chápe, ĀĀe je také otec od rodiny, ale ĀĀe pĀ™eci nemĀĀĀe vzít do vazby takového labila a chudá "dĀti se mu smĀjou, ĀĀena ho bije...") a nakonec nás chtĀl odvézt. NaštĀstí to neudĀlal, protoĀĀe byste pĀ™ií pokraĀování pĀ™íbĀhu .... Sandra